

Lobotomizarea virtualilor violatori ai gardienilor establishment-ului

Studiile de gen au acordat în ultimul timp o atenție sporită condiției masculine oscilante într-o societate în neconținută schimbare (vezi Shira Tarrant, *Men Speak Out*, 2008). Întrucât aceste aspecte au fost luate în considerare în special în Statele Unite, o foarte bună reprezentare a acestei sexualități ezitante se poate regăsi în romanul lui Ken Kesey *Zbor deasupra unui cuib de cuci*. Obsesia lui Kesey este reprimarea opoziției mentale față de Establishment prin distrugerea integrității corporale. Eroul lui, turbulentul Randle McMurphy, se confruntă cu infirmiera Ratched care, în ciuda pronunțatelor ei atribute feminine, se sustrage oricărei conotații sexuale și își somează pacienții să fie raționali și în conformitate cu normele sociale în numele a ceea ce naratorul indian denumește Combina. Cine nu se conformează ordinelor ei este destinat terapiei prin electroșocuri și chiar lobotomizării. Acesta este profilul unui conflict exprimat în termenii unui matriarhat asaltat de masculinitatea rezidenților azilului de nebuni. În plus, exploatarea temei nesupunerii într-o societate consumeristă și funcționarizată este o strategie care va fi ulterior dezvoltată de Susan Kaysen în *Fată, întreruptă* și de James Bailey în *Bărbat, întrerupt*. Rezultatul va fi o cultură divizată, respectiv o cultură a vindecătorilor sociali și alta a pacienților lor. Interconectivitatea continuă să fie precară, dar la o privire mai atentă descoperim adevăratul conflict pentru putere, indiferent de atributele sexuale sau chiar de cele ale genului. În azilele politizate, sexul nu reprezintă o realitate ce poate fi situată forțat în zona genului culturalizat, ci o însușire care trebuie eradicată.